

SCOALA GIMNAZIALA LUPAC

joi, 15 aprilie 2021

În anul școlar 2020-2021, la Școala Gimnazială Lupac s-au înscris 105 elevi și preșcolari.

În cadrul acestei școli funcționează trei grupe combinate de învățământ preșcolar, două dintre acestea fiind cu predare în limba maternă croată (Clocotici și Rafnic) și una cu predare în limba română (Lupac). În limba română se desfășoară și predarea la clasele combinate din învățământul primar la Școala Gimnazială Clocotici (cu clasa pregătitoare, clasa a I-a și a II-a) și Școala Gimnazială Lupac (cu clasa pregătitoare și clasa a III-a). La învățământul gimnazial predarea se face în limba maternă croată la Școala din Clocotici, unde funcționează o clasă combinată (V+VI), iar la Lupac, unde, de asemenea, funcționează o singură clasă combinată (V+VII) predarea se face în limba română.

Din toamna anului trecut, de când a început școala, există o realitate nouă pentru copii, cu reguli noi și scenarii de funcționare în pandemia de coronavirus colorate în roșu, galben și verde. Despre cum s-a adaptat Școala Gimnazială Lupac la noile condiții ne va spune prof. Maria-Marina Spătaru, directorul acestei unități școlare.

„Semestrul II a început sub aceleași auspicii: scenarii comunicate de către Inspectorat, de către Comitetul de Urgență, Consiliul Local. Fiind o comunitate mică nu au fost nici foarte multe cazuri de îmbolnăviri. Printre elevi a fost un singur caz de îmbolnăvire cu virusul Covid-19, la începutul semestrului al II-lea. Este vorba despre o fată din Clocotici, din ciclul gimnazial, care a contactat virusul pe perioada vacanței într-o altă localitate. Nu a venit la școală în primele două săptămâni, deci nu a fost vorba despre un contact direct cu noi. Eleva s-a refăcut repede după această perioadă.

Am trecut de necazul de anul trecut cu princiul parohi Marian Tincul și Petru Dobra. Acesta ne-a zdruncinat clar în plan personal, dar și în plan școlar, pentru că dumnealor au fost și profesori ai școlii. A fost un colaps destul de prelungit până când au venit noii preoți, până când s-a restabilit acea legătură de încredere.

Am fost un pic îngrijorată și în legătură cu Evaluarea Națională, fiindcă s-a pierdut un pic din timp până când am reușit să ne conectăm online. A fost un efort destul de susținut și o bătălie de dus și obiceiăm tablete pentru elevi. Am obiceiat, în final, 70 de tablete și a fost posibil să dotăm chiar și grădinițele. Vorbim de preșcolarii de grup mare, pentru că ei sunt cei care vor veni în clasa pregătitoare. Am reușit acest lucru printr-un parteneriat cu Inspectoratul Școlar, bineînțeles din fonduri europene, pe un proiect de dotare a școlilor din mediul rural. Inițial a fost mai greu, am apelat chiar și la ONG-uri. Organizația Salvării Copiilor ne-a oferit la început o tabletă. După aceea școala Dognecea, care dintr-o altă categorie de proiecte a avut un surplus de tablete, ne-a împrumutat 5 dintre ele pe o perioadă determinată, până când am reușit noi să primim tabletele. Acest lucru s-a întâmplat în luna decembrie 2020. Odată cu tabletele am primit și 20 de camere ca să putem conecta profesorii. Nu am avut prea multe situații de predat, fiindcă acel scenariu galben hibrid de dinainte, în care un elev lipsește, ceilalți sunt prezenți, profesorul predă și se conectează și cei de acasă, nu a funcționat. Era nevoie de un internet de viteză ca să poți lucra în timp real. În semestrul II nu ne-am mai ciocnit cu o asemenea problemă, fiindcă s-au mai modificat și încadrările în tipuri de scenarii.

Dar camerele sunt utile, fiindcă vor veni și simulările, Evaluarea Națională... Noi am luat decizia să atribuim aceste camere profesorilor care predau de acasă și nu le aveam. Am avut patru colegi, cadre didactice, de-a lungul anului, bolnăvi de Covid. Și atunci, vrei nu vrei, profesorul predă online, de acasă. Cum noi lucrăm în simultan, eram nevoiți ca elevii să fie în școală, să aducă cu ei tabletele și să intre în legătură cu profesorul. Eram condiționați, astfel, de conexiunea de internet a școlii. Așa că am făcut o mică investiție în această direcție. La Școala din Clocotici avem internet de viteză datorită unui proiect numit Campus wifi, un program al Ministerului Educației. Am instalat internet de viteză și la școlile din Lupac și Rafnic și mă bucur din tot sufletul că s-a întâmplat acest lucru.

Acuma suntem vaccinaci în proporcie de peste 85%, sau ne-am imunizat. N-au mai fost cazuri de îmboln vire în semestrul II și sper să nu mai fie probleme de genul acesta!

Copiii s-au adaptat foarte iute la noile condicii. Este deabusolant, fiindcă până acum erau regulile acelea: nu folosi telefonul în timpul orei, sau n-ai voie să vii cu tableta la școală! Acum trebuie să gestionăm prezența elevilor cu tablete sau telefoane în școală și excesul de zel în a le folosi în timpul orei. Sunt discipline în care trebuie să fii atent non stop și atunci colectăm toate acele telefoane și tablete în ora respectivă. Dar sunt alte discipline în care le putem solicita elevilor să caute pe internet anumite repere legate de subiectul de predare din ora respectivă. Dar asta este o altă formare și ar fi minunat să se realizeze la nivel național, cum era înainte aplicacia AEL (Advanced eLearning), lecții utilizând tehnica modernă. Atunci copiii nu ar mai fi captivaci de glumicele lor de pe internet ci ar folosi telefoanele în scop util.

Despre proiectele Școlii Gimnaziale Lupac

Au fost proiecte cu Uniunea Croacilor din România legate de prezența noastră cu poezii, materiale scrise de copii odată cu Ziua Minoritilor Naționale. Am avut trei participări, care au fost apreciate la nivel de Uniune. Acum este în derulare un proiect legat de desene, colaje, materiale care intră în ele într-o competiție jurizată.

Avem și un proiect interesant pe catedra de biologie cu școala din Rešetari din Croacia, dar cumva s-a blocat din cauza imposibilității deplasării în spațiul fizic. Am reluat legătura cu ei. Proiectul era să identificăm plante medicinale, în română, croată și engleză, poate chiar și în latină (au fost propunerile venite dinspre școala noastră), să realizăm niște ierbare, să prezentăm plantele respective de-a lungul vieții lor. Ne străduim, așadar, să fim activi și să privim mai detaliat la ceea ce se întâmplă în jurul nostru, fiindcă viața merge mai departe iar noi, prin tot ceea ce facem chiar încercăm să respectăm regulile. Trebuie să avem în vedere că până la tehnică mai sunt și sentimente, mai este și nevoia de a fi împreună și cred că copiii o resimt, fiindcă și noi ca adulți am resimțit-o.

Școala Rafnic.

Am avut niște emoții în legătură cu școala din Rafnic. Este o situație tristă legată de depopulare dar ne-am zăbăvit că ceastă școală să funcționeze în continuare. Am cerut și suportul Uniunii Croacilor, iar domnul deputat Ghera ne-a consiliat chiar foarte inteligent și eficient. A fost și o șansă deoarece s-au modificat niște ordine legate de efectivele minime la clasă. Noi am valorificat aceste informații, care au venit în cascadă. Până la urmă am contactat și faptul că școala respectivă are o vechime acolo în comunitate, are niște resurse umane valoroase, pentru că avem acolo o învățătoare titulară de atâția ani, șefa noastră de structură cu grade didactice, doamna Draghiciu, care este din comunitate. Grădinița are opt copii, opt preșcolari, iar în ciclul primar sunt șapte copii. La anul vor fi opt și cinci, nu o să avem școală pregătitoare, acesta a fost impasul, motivul pentru care s-a restructurat un post de învățătoare. Aceasta a fost durerea noastră, însă faptul că a rezistat școala și a fost acceptată ne dă speranță că poate din urmă, dinspre grădiniță, vor veni copii, vor veni elevi în clasa pregătitoare. Chiar dacă avem microbus și au fost niște argumente pentru navetă, una este să faci navetă cu un copil de vârstă mic și alta este să fii elev de liceu și să faci navetă.

Nevoia de funcționare a școlii s-a încheiat și la nivelul Consiliului Local Lupac și a Primăriei Lupac.

Daniel Lucacela